

Het ziet er naar uit dat de volgende rubriek een jaarlijks terugkerend item aan het worden is in ons jaarboek. Wij kunnen er ons alleen maar over verheugen dat het jaarboek effectief gelezen wordt en reacties losweekt ...

Het spreekt vanzelf dat U ook op de artikels in dit jaarboek of op andere publicaties van de kring uw commentaren, rechtzettingen en/of aanvullingen kwijt kan op de redactie.

Wij zullen ze dankbaar publiceren.

Heemkundige kring Karel Van de Poele

Aanvullingen en rechtzettingen

Filip Van Devyvere

1 Op het boek 100 jaar onderwijsgeschiedenis van de 'veldknapers' - de herenveldschool 'ter engelen' – 1868-1968

Van Modest Maertens uit Assebroek kregen we volgend commentaar op de foto's op pagina 67 van het Veldschoolboek:

... een interimair uit Brugge

Odette Carron en vriendinnen hebben goed gegokt. De onderwijzeres met accordeon op de foto rechts, pagina 67 van het boek, is wel degelijk Lena Vandaele, interimair voor zuster Hélène van februari tot juli 1946. Mevrouw Vandaele, momenteel herstellende van een ernstige medische ingreep, vertelt lovend over haar ervaringen op Het Veld. Het was er leuk werken met een bende "goed volk". Dat ze elke dag twee keer twee uur op weg was van Brugge naar het noorden van Lichtervelde en terug nam ze er graag bij. De verplaatsingen met de tram, de trein en de fiets of te voet vergden immers veel tijd.

Dat Lena Vandaele, gediplomeerd door de Rijksnormaalschool te Brugge, in het vrij katholiek onderwijs terecht kwam, zij het dan als interimair, was toentertijd niet zo vanzelfsprekend. De reden is dat er niemand anders te vinden was. *'Nog liever een juffrouw uit het andere, vijandelijke net, dan een man uit eigen kring'*, moeten de eerwaarde zusters gedacht hebben. Overigens, Lena Vandaele had met vrucht alle stadia van het christelijk onderricht doorlopen. Catechismus en Bijbelse Geschiedenis hadden voor haar geen geheimen en haar levenswandel was onberispelijk. Haar sportieve en muzikale talenten zijn op Het Veld helaas te weinig aan bod gekomen.

2 Op diverse artikels in het jaarboek 1998

2.1 Lichterveldse Lieder - pag.17 e.v.

Fleury Sauer en Jos Vandeputte bezorgden ons enkele rechtzettingen over de gelegenheidsliederen voor Beverstrate- en Straatjeskermis.

In de commentaren bij het liedje van Beverstratekermis wordt op pag. 27 een café V.O.S. vermeld. In de periode 1950 - '60 was niet Valeer Viaene, maar wel Achiël Vandecaveye daar herbergier. Zijn echtgenote luisterde naar de naam Emilie Van-slambrouck.

Ook met de bakkerij op pag. 28 is er iets fout gelopen: in dezelfde periode, 1950 - '60, stond André Volcke daar als bakker aan de oven.

In de uitleg over het liedje van Straatjeskermis staat dat met Dielten en Dreten café *Den Hoepel* bedoeld werd, gerund door de gebroeders Vandevelde. Dit is slechts een halve waarheid. In feite was *Dielten* Odiel Vandevelde uit Den Hoepel

en werd met *Dreten* zijn overbuur, André Declercq, uit café *De Sportvriend* bedoeld.

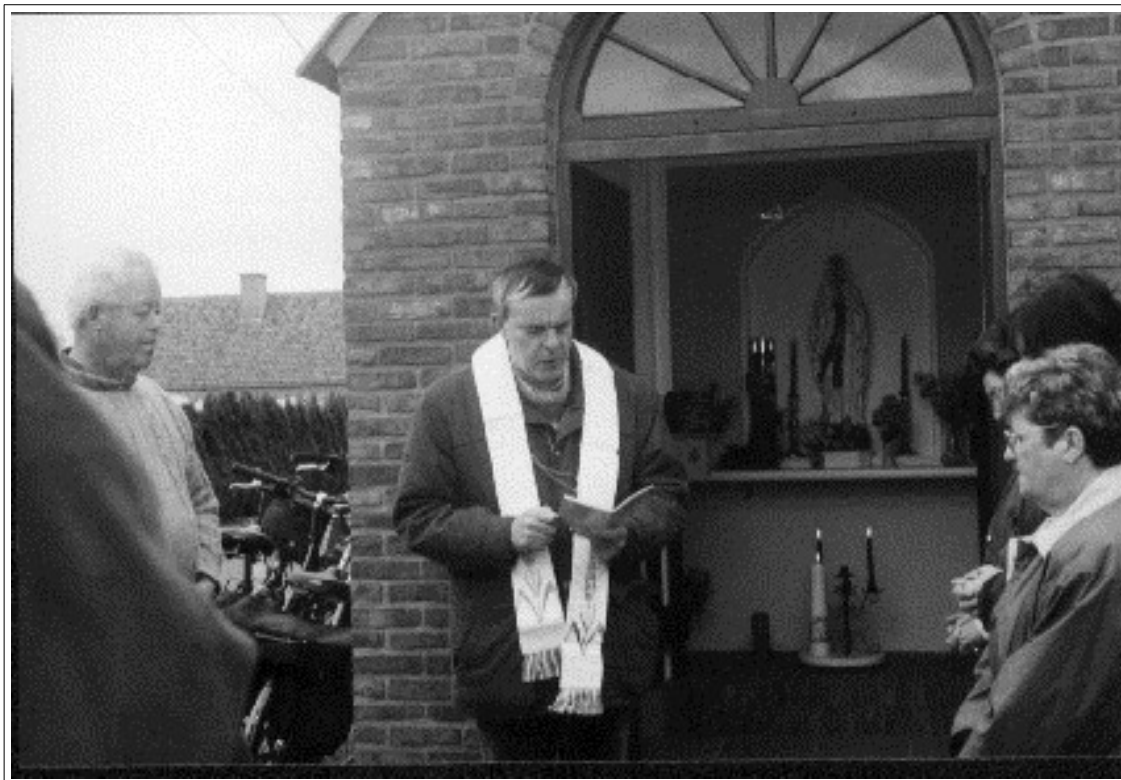
In verband met diezelfde Stretjeskermesse stelt lezeres Véronique Debaeke uit Assebroek de vraag of nog iemand weet heeft van een film over het kermisgebeuren, afgedraaid door Jules Missinne in een van de bouwstoffenmagazijnen van J. Descheppere in de Torhoutstraat?

2.2 100 jaar 'samenwerkende maatschappij brandverzekering van Lichtervelde' - pag. 105 e.v.

Op pagina 112 was een fout geslopen in de jaartallen, die Patrick Cornillie als volgt verbetert: Emiel Demeyere was voorzitter van de Brandverzekering van 1937 tot aan zijn overlijden in 1939, en niet tot in 1942 natuurlijk.

2.3 Twee Lichterveldse Mariakapellen gerenoveerd - pag. 135 e.v.

Marjet Vandenbulcke, die de renovatie van de kapel van de familie Lesy in de Viereikenstraat van dichtbij gevolgd heeft, liet weten dat het nieuwe gebouw in het voorjaar 1998 volledig afgewerkt was, zoals voorzien. De inzegening had plaats op 27 april 1998. Op de foto herkent men de heer en mevr. Lesy, samen met deken J. Gheysens. Hopelijk blijft de kapel nu gespaard van aanrijdingen en beschadigingen.

3 En tenslotte...

Ontdekt in Vlaanderens populairste scheurkalender, op het blaadje van 10 augustus: naamdag van de H. Laurens van Rome, patroon van boekhouders, *heemkringen* en koks.

Het mag eigenaardig lijken dat hij tot schutsheilige over drie zo ver uit elkaar liggende gebieden werd aangesteld. Op het eerste gezicht hebben cijferende boekhouders helemaal niets gemeen met heemkringen en wellicht nog minder met koks. En toch...

Laurens was één van de diakens van de jonge kerkgemeenschap in Rome ten tijde van de eerste christenen en de laatste keizers. Zijn bisschop was de heilige Sixtus. Aan Laurens was de zorg over de archieven en de toen nog schamele bezittingen van de kerk vertrouwd. Toen keizer Valerianus de jonge kerk vervolgde, wilden de overige diakens samen met bisschop Sixtus de marteldood sterven. Laurens werd echter weggestuurd om de kerkelijke bezittingen onder de armen te verdelen en het nodige te regelen voor de keuze van een nieuwe paus.

De keizer liet onmiddellijk de bezittingen van de kerk opeisen maar Laurens vond er niets beters op dan zich na twee dagen met een menigte armen bij de stadsprefect te melden, zeggend dat deze lieden de rijkdom van de kerk waren. Prompt liet de woedende prefect hem aanhouden. Laurens werd naakt op een rooster gebonden en levend verbrand. Niet één woord van pijn of verwijt kwam over zijn lippen. Volgens de overlevering gebeurde dit op 10 augustus 258.

Dat hij via het volksgeloof later tot patroonheilige van de boekhouders aangesteld werd, ligt voor de hand: hij was belast met het beheer van de materiële goederen van de kerk. Zijn boekhouding moest kloppen; op ieder moment kon hem rekening gevraagd worden.

Hij was ook belast met het bewaren van de archieven van de jonge kerkgemeenschap. Bewaren, doorgeven en voor een breder publiek toegankelijk maken van alle gegevens over het verleden van een dorpsgemeenschap, is wat iedere heemkring zich tot doel gesteld heeft. Naar analogie is het dan ook goed te begrijpen dat heemkundige kringen zich onder zijn bescherming willen stellen.

Zijn patronaat over de koks heeft alles te maken met de legende die rond zijn marteldood ontstaan is. Toen Laurens immers op een traag vuurtje lag te roosteren,

zou hij tot zijn beulen gezegd hebben: *'Draai maar om, de ene kant is al gaar'*.
Vandaar...

Sedert de renovatie van onze Sint-Jacobskerk is de afbeelding van diaken Laurentius, compleet met rooster en palm, attributen van zijn martelaarschap, weer te zien in een van de nissen bovenaan in de middenbeuk.

oooooooooooo